

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP00YVZZU

39

Toto rozhodnutí nebylo právní mocí
dne: 20. 4. 2014
podpis: [Podpis]

10-04-2014

Praha
Č.j.:MV-14508-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0171r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu [redacted], státní občanky Běloruska, trvale bytem [redacted], dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 20. 12. 2013, č.j.: VS-1323/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 12. 2013, č.j.: VS-1323/835.3/2-2013 **z r u š u j e.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žádost byla podána u Úřadu městské části Praha 8 dne 15. 4. 2013. Ministerstvu vnitra byla doručena dne 29. 5. 2013. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatelka povolen od 5. 10. 2006. Je svobodná a bezdětná.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku prokazující znalost českého jazyka podle příslušné vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, podmínku, že v posledních pěti letech nebyla odsouzena pro úmyslný trestný čin a podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Vypraveno dne:

10-04-2014 [Podpis]

Ministerstvo vnitra v odůvodnění rozhodnutí dále konstatovalo, že žadatelka nesplňuje podmínku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která stanovuje převážné zdržování se po dobu nejméně pěti let povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 5. 10. 2006, avšak poté, co v roce 2008 odmaturovala na Francouzském lyceu v Praze, pokračovala v letech 2008 až 2013, v důsledku získání stipendia, ve studiu ve Francii. Nesplňuje tak druhou část podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., neboť se v posledních pěti letech převážně nezdržovala na území České republiky.

Žadatelka požádala o prominutí splnění této podmínky s ohledem na liberační důvod uvedený v ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona č. 40/1993 Sb. neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a její matka, s níž žije žadatelka ve společné domácnosti, získala v roce 2009 české státní občanství. Ministerstvo vnitra žadatelce splnění této podmínky neprominulo s odůvodněním, že žadatelka se po dobu celých pěti let předcházejících podání žádosti zdržovala převážně v zahraničí a nemohla ani naplnit své prohlášení o plné integraci do české společnosti po stránce rodinné, sociální a záhy i pracovní. Ministerstvo vnitra tak učinilo závěr, že teprve s určitým časovým odstupem po avizovaném návratu ze zahraničních studií, bude moci žadatelka osvědčit svůj deklarovaný vztah k České republice.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 12. 2013, č.j.: VS1323/835.3/2-2013 podala žadatelka včasný rozklad. V něm uvedla, že si je vědoma skutečnosti, že na prominutí splnění podmínky stanovené v zákoně č. 40/1993 Sb., ani na udělení státního občanství i při splnění zákonných podmínek není právní nárok. I přes tuto skutečnost však nepovažuje rozhodnutí Ministerstva vnitra za správné a domnívá se, že správní uvážení nezohlednilo všechny okolnosti jejího případu.

Žadatelka v podaném rozkladu mj. rekapituluje svůj dosavadní pobyt v České republice, kde žije od svých deseti let. Vystudovala zde s výborným prospěchem, má české přátele a dlouhodobé vztahy, které také přispívají k jejímu rozhodnutí zůstat v České republice natrvalo a být součástí české společnosti. Za dobu svého pobytu v České republice žadatelka přetrhala jakékoliv vztahy s Běloruskem a ani teoreticky neuvažuje o případném návratu.

Dále uvádí, že od ukončení středoškolských studií studovala od roku 2008 do roku 2013 ve Francii. Vzdálenost školy od jejího bydliště v České republice jí neumožňovala častější dojíždění, trvalý pobyt zde však zůstal nepřerušen. Uvádí, že po celou dobu studií ve Francii trávila v České republice nejméně tři měsíce v každém roce. V roce 2010 absolvovala pracovní stáž v pražském sídle firmy V roce

2011 absolvovala pracovní stáž ve firmě », kterou založila
a vlastní její matka. Zde jako pracovník public relations a marketingu zejména vytvořila webové stránky v anglickém, ruském a francouzském jazyce, Rovněž uvedla, že od 6. 1. 2014 je v této firmě trvale zaměstnaná.

Žadatelka v rozkladu dále uvedla, že nový zákon č. 186/2013., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“); na rozdíl od zákona č. 40/1993 Sb., již výslovně pamatuje na případy jako je její, a to v ustanovení § 14 odst. 2, kdy i doba zahraničního studia se započítává do pětileté doby trvalého pobytu, rozhodné pro udělení státního občanství České republiky. Přestože zákon č. 40/1993 Sb. obdobné ustanovení neobsahuje, žadatelka se domnívá, že právě na její případ pamatovalo liberační ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., které umožňuje při splnění určitých předpokladů, jako u žadatelky, prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb.

Žadatelka závěrem uvádí, že české občanství by pro ni znamenalo velkou zodpovědnost, ale také i pevnou jistotu, že stejně jako její matka patří do České republiky. Na základě výše uvedených skutečností navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo v řízení o rozkladu změněno tak, že se její žádosti vyhovuje.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Zároveň přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a následně konstatuje, že Ministerstvo vnitra nesprávně posoudilo splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., resp. přesvědčivě neobjasnilo, proč žadatelce uvedenou podmínku, podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona č. 40/1993 Sb., neprominulo.

Ministr vnitra na základě předložených listin, jež jsou součástí spisu, dospěl k závěru, že žadatelka si svůj pobyt mimo území České republiky nevybrala svévolně, ale na základě svých školních výsledků na elitní střední škole v Praze získala prospěchové stipendium na vysoké škole ve Francii, kterou zdárně ukončila a v roce 2013 získala vysokoškolský titul Magistra. Ministr vnitra nemá důvod zpochybňovat žadatelčino tvrzení, že kvalifikaci získanou studiem na Sorbonně v Paříži, hodlá zúročit i zapojením se do pracovního poměru v nestátním zdravotnickém zařízení své matky v Praze 1, kde již dříve praktikovala. Dle nedoloženého sdělení žadatelky je od 6. 1. 2014 v této instituci natrvalo zaměstnána.

Ministr vnitra konstatuje, že v případě pobytu žadatelů v zahraničí, a tím nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., se zkoumá, zda jsou naplněny liberační důvody obsažené v § 11 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. V návěti tohoto ustanovení je pak uvedeno, že Ministerstvo vnitra může prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., pokud má žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt, jako v posuzovaném případě, a alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky. Zákon v takových případech nerozlišuje u rodičů způsob nabytí českého státního občanství.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že v legislativní praxi se za slovem „lze“ nebo „může“ skrývají případy, kdy právní předpis poskytuje Ministerstvu vnitra i ministrowi vnitra prostor pro správní uvážení v rámci hranic, které stanoví. V rámci této své diskreční pravomoci zhodnotil ministr vnitra celou dobu pobytu žadatelky v České republice, kam přicestovala za rodiči v roce 1999 a nepovažuje za žádoucí přičíst žadatelce k tíži její zvyšování kvalifikace pro příští úspěšné působení na trhu práce zahraničním studiem, stejně jako u českých studentů např. v rámci programu Erasmus. Tím, že matka žadatelky získala udělením státní občanství České republiky, splnila žadatelka předpoklad pro kladné vyřízení žádosti. Tyto skutečnosti vedly ministra vnitra k závěru, že žadatelce na návrh rozkladové komise nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. promine. V kontextu k tomu tak žadatelka předmětnou podmínku splňuje.

Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vydá Ministerstvo vnitra, pokud v mezidobí nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro udělení státního občanství České republiky, žadatelce listinu o udělení státního občanství České republiky, neboť vzhledem k přechodnému ustanovení § 74, část věty za středníkem, zákona č. 186/2013 Sb. se od 1. 1. 2014 pozbytí dosavadního státního občanství pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu, odvolat.

Ministr vnitra:

